

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30.06.1982, sp. zn. 18 Co 535/81, ECLI:CZ:MSPH:1982:18.CO.535.1981.1

Číslo: 31/1984

Právní věta: Osvobození od soudních poplatků podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. l) zákona č. 116/1966 Sb. se vztahuje také na navrhovatele v řízení o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem (§ 18 zákona č. 58/1969 Sb.).

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 30.06.1982

Spisová značka: 18 Co 535/81

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní

Předpisy: 116/1966 Sb. § 10 odst. 1
§ 11 odst. 2 písm. l) 58/1969 Sb. § 18

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce se žalobou uplatněnou proti státu (České socialistické republice) - jeho příslušným ústředním orgánům (§ 25 zákona č. 58/1969 Sb.) domáhal náhrady škody, která mu vznikla v době zajištění jeho osobního automobilu tím, že bylo prakticky zničeno v souvislosti s jeho nevhodným uskladněním.

Obvodní soud pro Prahu 10 rozsudkem žalobu zamítl do částky 20 000 Kčs a proti třem žalovaným orgánům. Vyslovil však, že jen jeden z ústředních orgánů České socialistické republiky je za stát povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku 15 000 Kčs.

Proti tomuto rozsudku se odvolal žalobce a uvedený ústřední orgán ČSR. Žalobce nesouhlasil se zamítnutím zbytku uplatněného nároku a dále s tím, že žaloba byla zamítnuta i proti dalšímu ústřednímu orgánu.

Ústřední orgán ČSR, jemuž byla platební povinnost za stát uložena, se naopak domáhal změny přisuzujícího výroku tak, že 15 000 Kčs je povinen žalobci zaplatit společně a nerozdílně s dalším z ústředních orgánů ČSR, jednajícím ve věci rovněž za stát.

Odvolací soud nařídil ve věci jednání, při němž se pokusil o smírné vyřízení věci. Za tím účelem pak účastníci shodně navrhli, aby jim byla poskytnuta přiměřená lhůta, během níž se pokusí spor

odstranit mimosoudní dohodou přijatelnou pro všechny účastníky. Dne 29. 6. 1982 pak odvolacímu soudu došlo žalobcovo sdělení, že mezi účastníky došlo k mimosoudní dohodě. Proto vzal žalobce žalobu zpět a žádal, aby odvolací soud rozhodl v souladu s tímto jeho projevem.

Městský soud v Praze zpětvzetí žaloby připustil, odvoláním napadený rozsudek zrušil a řízení zastavil (§ 208 o. s. ř.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá nárok na jejich úhradu. Odvolací soud také rozhodl, že žalobci bude vrácen soudní poplatek v částce 400 Kčs.

Z odůvodnění:

Výrok o vrácení soudního poplatku z odvolání je odůvodněn ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 116/1966 Sb. o soudních poplatcích. Žalobce je totiž třeba v tomto řízení považovat za osobně osvobozeného od soudních poplatků podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. l) zákona č. 116/1966 Sb. o soudních poplatcích.

Řízení o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem (§ 18 zákona č. 58/1969 Sb.) je stejně jako řízení o odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím upraveno tímž právním předpisem (zákonem č. 58/1969 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem). Slovní znění ustanovení § 11 odst. 2 písm. l) zákona č. 116/1966 Sb. o soudních poplatcích uvádí, že je od soudního poplatku osvobozen navrhovatel v řízení o náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím; toto ustanovení je však třeba vztáhnout i na občana, který se domáhá přiznání náhrady škody způsobené nesprávným úředním postupem. 1)

1) V době přijetí zákona č. 116/1966 Sb. o soudních poplatcích platilo ustanovení § 426 o. z. (zrušené později ustanovením § 31 písm. a/ zákona č. 58/1969 Sb.), podle něhož úprava náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím měla být obsažena ve zvláštních předpisech. Odškodnění za vazbu a trest bylo upraveno v ustanoveních § 371 až § 374 zákona č. 141/1961 Sb., která byla rovněž později zrušena ustanovením § 31 písm. b) zákona č. 58/1969 Sb. Tomu odpovídalo, že zákon č. 116/1966 Sb. v ustanoveních § 11 odst. 2 písm. l) a písm. m) uváděl řízení o náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím a řízení o odškodnění za vazbu a trest. Zákon č. 58/1969 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem upravil vedle odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím a odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím o vazbě nebo trestu také odpovědnost za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem, o níž se zákon č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník) nebo zákon č. 141/1961 Sb. (trestní řád) nezmiňoval. S uvážením tohoto vývoje právní úpravy před přijetím a po přijetí zákona č. 116/1966 Sb. o soudních poplatcích je třeba dospět k závěru, že záměr přiznání osobního osvobození navrhovatelům v řízení o náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím a navrhovatelům v řízení o odškodnění za vazbu a trest je třeba vztáhnout i na navrhovatele v řízení o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem, že na ně je třeba hledět jako na navrhovatele v řízení o náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, a že tedy osvobození od soudních poplatků podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. l) zákona č. 116/1966 Sb. se vztahuje také na navrhovatele v řízení o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. (Tato poznámka pod čarou obsahuje závěry k nimž shodně dospěly Nejvyšší soud ČSSR /Ec 12/82/, Nejvyšší soud ČSR /Cpj 57/84/ a Nejvyšší soud SSR /Cpj 117/83/.)